

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

13. ZÁŘÍ 2015

Z obsahu:

Rodina: modlitba

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 26. srpna 2015
- strana 2 -

Povýšení svatého Kříže

Ke vzniku svátku 14. září
- strana 4 -

Osobní svědectví
o nalezení opravdového
smyslu života
- strana 6 -

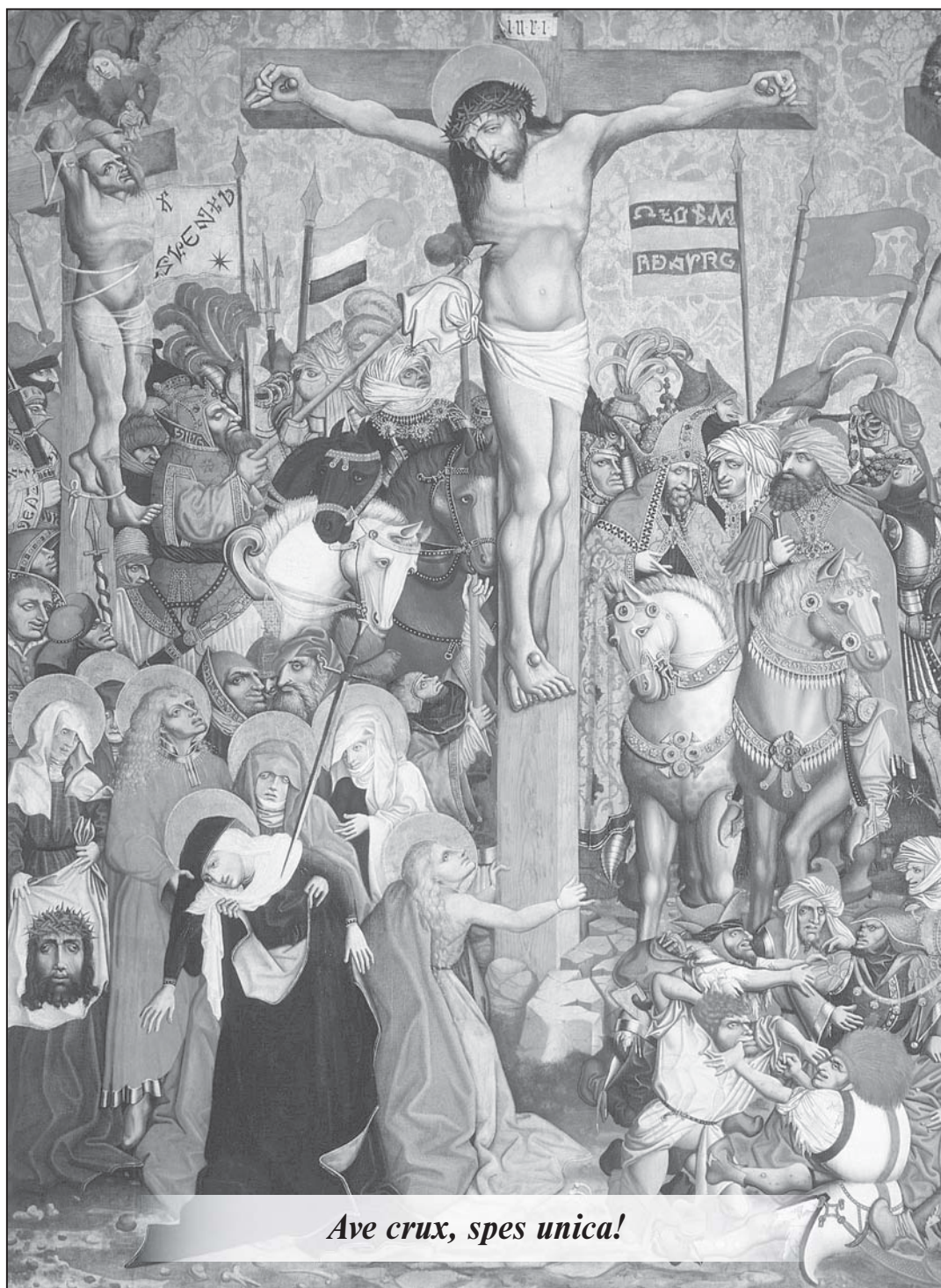
Dopis některým přátelům,
pravděpodobně jezuitům
ze Salamanky,
kteří podstupovali jisté
pronásledování
Sv. Jan z Avily
- strana 8 -

O imigraci jinak
Milan Glaser
- strana 10 -

Prorocká vyzvánění
sv. Josemarií Escrivá
de Balaguer
(4 - dokončení)
- strana 11 -

Může se z neživého
zrodit něco živého?
(2 - dokončení)
Dr. hab. ing. M. Rucki
- strana 12 -

Svatováclavské
putování Prahou
s Palladiem Země české
- strana 13 -

Rodina: modlitba

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
26. srpna 2015, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Po reflexi o tom, jak rodina prožívá sváteční chvíle a práci, budeme nyní uvažovat o *času modlitby*. Nejčastější nářky křesťanů se týkají právě toho času: „Měl bych se více modlit, chtěl bych, ale nedostává se mi času.“ To slyšíme stále. Tato nelibost je upřímná, jistě, protože lidské srdce stále touží modlit se, aniž si to uvědomuje. A nenachází-li čas, nemá klidu. Aby k tomuto setkání mohlo dojít, je zapotřebí pěstovat v srdci „vřelost“ lásky k Bohu, citový vztah.

Můžeme si položit velmi jednoduchou otázku. Je dobré věřit v Boha celým srdcem, je dobré doufat, že nám pomůže v těžkostech, je dobré vnímat povinnost poděkovat Mu. To vše je správné. *Máme však Pána také trochu rádi?* Dojme nás, udiví nás či rozněží nás pomyslení na Boha?

Pomysleme na formulaci velkého přikázání, které nese všechna ostatní: „*Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.*“ (Dt 6,5; srov. Mt 22,37) Tato formulace používá ve vztahu k Bohu intenzivní slovník lásky. Duch modlitby přebývá především tady. A pokud zde přebývá, *je tam celý čas* a nikdy odtud nemizí. Dovedeme přemýšlet o Bohu jako o pohazení, které nás udržuje při životě a kterému nic nepředchází? Pohazení, od kterého nás nic, ani smrt nemůže odloučit? Anebo o Něm přemýšlíme jenom jako o velké Bytosti, Všemohoucím, který vše stvořil, Soudci, který každý skutek kontroluje? To vše je přirozeně pravda. Avšak jediné je-li Bůh citem všech našich citů, nabývají tato slova plného významu. Potom cítíme, že jsme šťastni a trochu také v rozpacích, protože na nás myslí a především nás má rád! Není

to úchvatné? Není úchvatné, že nás Bůh s otcovskou láskou hladí? To je překrásné! Mohl by se jednoduše dát poznat jako nejvyšší Bytost, sdělit svoje přikázání a čekat na výsledky. Bůh však učinil a činí nekonečně více. Provází nás cestou života, ochraňuje a miluje.

Pokud cít k Bohu nerozdělá oheň, duch modlitby nerozehřeje čas. Pak můžeme třeba násobit svoje slova „jako pohané“, říká Ježíš, anebo vystavovat na odiv svoje obřady „jako farizeové“ (srov. Mt 6,5,7). Srdce obývané citem k Bohu udělá modlitbu také z bezeslovné myšlenky, z prosby před svatým obrázkem anebo z polibku poslaného směrem ke kostelu. Je krásné, když maminky učí malé děti posílat pusinku Ježíši či Matce Boží. Kolik je v tom něhy! V té chvíli se srdce maličkých mění na místo modlitby. A to je dar Ducha Svatého. Nikdy nezapomínejme vyprošovat tento dar každému z nás! Duch Svatý má totiž svůj zvláštní způsob, jak v našich srdcích volat „Abba – Otče“; učí nás říkat „Otče“ právě tak, jako to činil Ježíš. Tento způsob bychom sami nikdy nena-

Dokončení na str. 7

Kristův a náš kříž... Toto nikoli srovnání, spíše idea nás provází na následujících stranách Světla. Hlouběji se tak můžeme ponořit do týdne, kdy v katolické církvi oslavujeme Boha trpícího: po Povýšení svatého Kříže si následující den připomínáme Kristovu trpící Matku, další den mučednici pro víru svatou Ludmilu...

Možná bychom si měli denně, nejen občas, klást otázku: „Kým je pro mne Ježíš?“ Naše upřímná odpověď se tak může stát lakmusovým papírkem, podle něhož poznáme, zda jdeme cestou za Ním – cestou spásy, anebo se nám naopak vytrácí naše láska k Němu – a sklouzáváme tak na cestu k věčné zkáze. Tutéž otázku si kladl i mladý muž Michal, jehož obrácení připomíná dobře napsanou detektivku. (str. 6-7) Hloubka jeho svědectví však spočívá nikoliv v příběhu samém, ale v jasném poselství: Bůh se stará a neustále nám nabízí svou spásu, své věčné štěstí. A i když často padáme, vzdalujeme se od Boha, jsme i přesto schopni návratu, obrácení, neboť Bůh nám k tomu dává sílu. Záleží jen na našem rozhodnutí v da-

Editorial

ný okamžik – Bůh, nebo ďábel. Při pohledu na Kristův kříž jednoduchá volba...

Nikdo jiný než Trojjediný Bůh nepoložil za naše hříchy život – pomysleme: Byl by někdo z nás ochoten trpět pro špatnost jiného člověka? To mohl jen Ten, jenž je Láska sama... Směr odpovědi na položenou otázku je tedy znám: Ježíš je tím, kdo přišel na tuto zem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a spasil, osvobodil z moci ďablovy. Kdo má tuto skutečnost denně ve svém srdci, nemusí se bát i největšího nepřítele – ďábla. A i kdyby nám skrze jiné lidi ďábel vyhrožoval, pronásledoval nás, můžeme vždy směle říci se svatým Janem z Avily: „Jejich výhrůžky nemají u mne váhu vlasu, neboť jsem zcela v ruce Kristových.“ Čtème pozorně a pomalu text tohoto světce, skrývá hluboké podněty pro pravdivé uvědomění si toho, kým je pro nás Ježíš. (str. 8-9) Možná pak budeme pokornější než dosud, uvědomíme si, že máme ve svém

srdci stále ještě až příliš světské smýšlení a že je třeba se od toho oprostít: abychom mohli donést svůj životní kříž před Boží tvář. Tak to musel pochopit a přijmout i císař Herakleios, když chtěl vejít s ostatky svatého Kříže do chrámu v Jeruzalémě. (str. 4-5)

Na osudech imigrantů vidíme, že ďablovou taktikou je způsobit zmatek – ať už duchovní, politický či sociální... Avšak nesmíme podlehnout ďablově lži, že se vede boj o přeměnu světa vedoucí k proměně člověka, nýbrž si musíme uvědomit, že je to boj o přeměnu člověka vírou v Ježíše Krista – jak končí svoji pronikavou úvahu o imigraci P. Milan Glaser. (str. 10)

Věříme-li v Kristův kříž, pak máme naději i ve světě zmítaném ďablovou lží a nenávistí vůči člověku. A víme-li, kým je pro nás Ježíš, ďablovly lsti nás nepřemohou. Vyjádřením naší víry pak mohou být každodenně slova svatého Petra: Ježíš „sám ve svém těle vynesl naše viny na dřevě, abychom zemřeli svým vinám a žili pro spravedlnost.“ (1 Petr 2,24)

Daniel Dehner

Okolí Césareje Filipovy se stane místem, kde Ježíš připravil významnou lekci pro své nejvěrnější. Vynasnaž se, abys ji nezmeškal. Připravuje tě na ni již první čtení, které připomíná: To, co odděluje zrní od plev, je otevřenost pro kříž a utrpení.

Pán začíná otázkou: *Za koho mě lidé pokládají?*

Není to lhostejné. Velmi záleží na tom, jaký postoj k němu zaujímaš, jakou autoritu a vážnost mu přisuzuješ, jakou k němu chováš úctu.

Co odpovídají apoštolové? Názory se různí, ale jedno mají společné: většina tuší, že ať je Ježíš kýmkoliv, vystupuje v roli proroka. Prorok je ten, kdo má od Nejvyššího poslání, aby tlumočil jeho vůli... Je třeba za ním vidět vždy něco více než jen osobu proroka a respektovat především toho, jehož jménem přichází. Komu se však jeho slovo nelíbí, snadno si může namlouvat, že není prorokem, ale podvodníkem.

Pán odpovědi svých přátel nekomentuje, ale překvapuje je další otázkou: *„Za koho mě pokládáte vy?“* Jste stále se mnou, vidíte mě zblízka na veřejnosti i v soukromí, znáte moje obyčeje, slyšíte moje slova. Co si o mně myslíte?

Nepředkládá Ježíš takovou otázku i tobě? I pro tebe je rozhodující především tvůj vlastní názor, nikoliv názor většiny. Měl by sis na tuto otázku odpovídat velmi často. Kdykoliv se chystáš s Ježíšem promluvit, kdykoliv vstupuješ do jeho domu, kdykoliv se chystáš, abys ho přijal do svého srdce, ale také kdykoliv se máš rozhodnout mezi ním a někým nebo něčím jiným, obnov nejprve co nejživěji a nejkonkrétněji svou upřímnou odpověď na otázku: *Za koho pokládám Syna člověka?* Odpovídá tomu náležitě moje hodnocení, moje jednání, moje úcta, moje chování, můj vnitřní vztah?

Petrova odpověď je překvapivě pohotová, a přitom je pronesena naprosto kategoricky. Nevyjadřuje ji jako domněnku. Troufá si říct přímo: *Ty jsi...!* Z té rozhodnosti je zřejmé, že nemluví sám od sebe⁽¹⁾, ale ani pouze sám za sebe, a ostatní to tak přijímají. Nikdo k jeho odpovědi nic nedodává ani nenamítá. Je zřejmé, že je s ní spokojen i sám Pán.

Ve skutečnosti je tento dialog jen úvodem k vlastnímu jádru lekce, kterou si Je-

Jediná cesta

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Zapři sám sebe a vezmi svůj kříž.

žíš pro své učedníky připravil. Nadešel čas, aby měli zcela jasno o tom, komu vlastně zasvětili svůj život. Ježíš přijímá titul, jaký mu přiznává Petr, ale pokládá nyní za nezbytné, aby apoštolům **důvěrně** vyložil, co to znamená *Mesiáš*.

Mesiáš je více než prorok. Mesiáš nejen tlumočí Hospodinovu vůli, ale přichází, aby ji sám provedl, aby vedl a zachránil svůj lid.

Být Mesiášem obsahuje v sobě také prorockví. Nic však nepodléhá v lidském podání tak snadno zkreslení jako právě prorockví. Veřejné mínění přisoudilo tomuto titulu obsah, se kterým Ježíš nemůže souhlasit. Pokládá to dokonce za nebezpečné ohrožení svého poslání, kdyby měl splnit roli mesiáše podle lidových představ. Je nutné, aby včas uvedl na správnou míru všechno, co souvisí s jeho mesiáským posláním.

Tentokrát bude Ježíš mluvit bez obrazů. Zcela otevřeně a realisticky jim popisuje krok za krokem svou nadcházející cestu. Mluví tak jasně, že jeho řeč nepřipouští žádných dohadů a pochybností. Jenže představa, že Mesiáš půjde cestou potupy a kříže, nevyvolává u apoštolů obdiv, lásku a vděčnost, ale pohoršení. Pán se u nich setkává s neochotou být jeho společníkem a následovníkem v pokoření, bolesti a utrpení.

Ale to je právě ona prorocká cesta, na kterou Otec posílá svého Syna. Petrovo bláhové napomínání proto Pána uráží do té míry, že to nemůže nedat najevo. Snahu vyhýbat se kříži a vydat se pohodlnější, kompromisní a oportunistickou cestou pokládá Ježíš přímo za satanské pokušení, které už jednou podstoupil. Nediv se proto nelitostným slovům, jakými Pán kárá Petra. Tato slova platí i tobě. Když Petr vyslovil prorocké slovo tak, jak mu je *zjevil Otec*⁽²⁾, dostalo se mu pochvaly. Jakmile se však uchýlí k vlastnímu, lidsky motivovanému výkladu, stává se z Otcova proroka přísluhovačem Nepřítele. Nezapomínej: naše lidské in-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 50,5-9a

Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přít? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle – Pán, Hospodin mi pomáhá! Kdo mě odsoudí?

2. čtení – Jak 2,14-18

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je (jim) to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.

Dokončení na str. 9

terpretace se mohou pro nás stát nebezpečnou překážkou pro uskutečnění vlastního prorockého obsahu.

Ježíšovo rozhorlení však nezůstává u pouhého pokárání. Vrcholí ohromující všeobecnou výzvou, kterou sice jeho posluchači zatím nepochopí, ale která je základem a obsahem jeho poselství i jeho poslání: Kdo chce za mnou přijít, musí přijmout kříž takový, jaký je, svoje představy a iluze musí se vši rozhodností *zapřít*, i když to velmi bolí. Je tu totiž jedinečná cílová perspektiva, která všechnu bolest ospravedlňuje. Jen takto *přijdeš za Ježíšem*, který přece neskončí na dřevě kříže, *ale po třech dnech vstane*. Vydáš-li se za ním s odvahou, *budeš kráčet před Hospodinem v zemi živých*⁽³⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 16,17; ⁽²⁾ tamt.; ⁽³⁾ Ž 116,9

Povýšení svatého Kříže

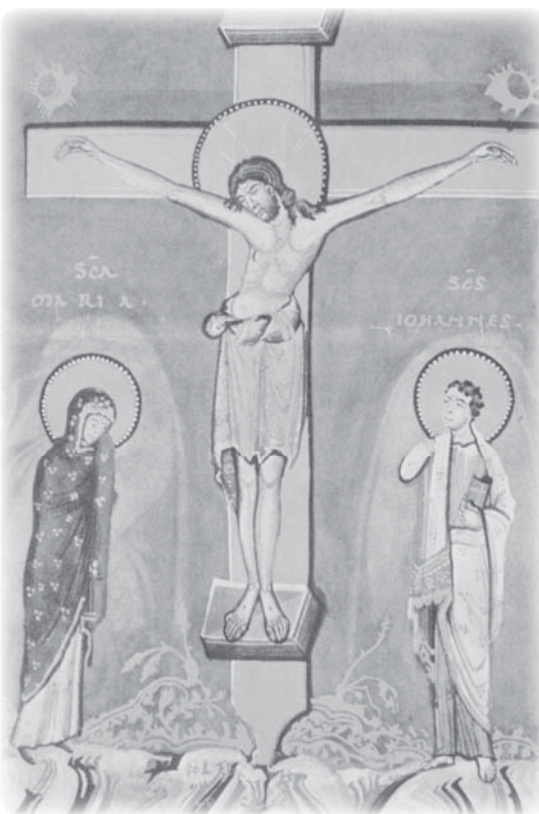
Ke vzniku svátku 14. září

Potom, co svatá císařovna Helena našla pravý Kristův kříž (kolem r. 325), nechala na tom místě, kde ho našla, vystavět nádherný kostel a v něm nechala uložit polovinu svatého Kříže, ozdobenou bohatě zlatem a drahými kameny. Druhou polovinu poslala svému synovi, císaři Konstantinovi, který tento drahocenný dar přijal s nehlubší úctou. Jednu část si nechal v Konstantinopolu, druhou poslal do Říma do kostela, který tam nechal vybudovat a který pod názvem „Kostel u svatého Kříže v Jeruzalémě“ stojí ještě dnes.

Část svatého Kříže, která byla uchovávána v Jeruzalémě v „Kostele svatého Kříže“ byla velmi uctívána. Ze všech stran tam proudili poutníci, aby toto dřevo kříže uviděli a prosili o pomoc toho, který na něm zemřel pro spásu světa. Zbožní poutníci se však nespokojili jenom s tím, ale vyprosili si také ostatky svatého Kříže. Svatý Cyril Jeruzalémský, který se stal 24 let po svatém Makariovi biskupem v Jeruzalémě, zajišťoval, aby celý svět byl naplněn malými kousky z této části svatého Kříže v Jeruzalémě.

Svatý Makarius a jeho následovníci, mezi nimi svatý Cyril, oddělovali totiž s poutníky maličké třísky svatého Kříže a Cyril řekl, že na vlastní oči viděl, že svatého dřeva neubývalo, i když se rozebíralo na tolik částí. Přesně totéž tvrdil také svatý Paulín, biskup z Noly, a říkal, že dřevo kříže, i když už bylo zaschlé a jako mrtvé, stále se znovu množilo a zdálo se být oživené, a to mu bylo uděleno zázračnou si-

lou smrtí Kristovou, který na tomto kříži trpěl. Proto také tato část, i když z ní tolik lidí dostalo ostatky, přece zůstává celá, jako by se jí nikdo nedotkl.

Polovina svatého Kříže zůstala v Jeruzalémě až do roku 614 po Kristu, kdy bylo město obléháno perským králem Chosroem II. a po dlouhé obraně bylo dobyto. Strašlivě řádily meče Peršanů, těchto zapřísáhlých nepřátel křesťanů, mezi nešťastnými obyvateli tohoto města. – Kdo nebyl zavražděn, musel se stát otrokem. Také důstojný biskup Zachariáš byl odvečen, ale nejdříve musel skříňku, do kte-

ré Peršané ukradené dřevo kříže uložili, aby je odvezli, zapečetit pečeti své církve. Král Chosroes totiž věděl, že si křesťané cení dřevo Kříže nade všechno, a chtěl je tedy vzít s sebou v naději, že za ně dostane velkou sumu jako výkupné.

Císař Herakleios z Konstantinopole se třásl a prosil krále Peršanů o mír, ale tento svévolný nepřítel křesťanů chtěl zachovat mír jenom pod podmínkou, že císař a jeho lid zaprou Krista a budou uctívat slunce.

Tento potupný požadavek popudil kněze. Patriarcha Sergius z Konstantinopole dodával malomyslnému císaři odvalu, nabídl mu poklady kostelů a majetek duchovních pro válku a zavedl ho do hlavního kostela ve městě, kde ho nechal před hlavním oltářem složit slavnostní přísahu, že chce žít i zemřít s lidem. Tehdy nabyt císař odvahy. Opustil ženu, se kterou žil v cizoložství, oblékl oděv kajcníka a začal válku s pyšným nepřítelem a pomlouvačem Ježíše Krista.

On sám nesl divotvorný obraz našeho Pána Ježíše Krista a postavil se do čela vojska. I když bylo počtem menší, zaútočilo na vojsko bezbožného krále, porazilo ho a donutilo k útěku. Zděšeně prchal poražený král do nitra své říše a vlekl s sebou biskupa Zachariáše a svatý Kříž. Ale císař Herakleios ho pronásledoval. V jedné ubohé slaměné chýši dostal Chosroes úplavici. Rozzuřený svým neštěstím, nechal popraviti své dva nejlepší vojevůdce. Tehdy se vzepřel proti němu jeho vlastní syn Sisroes, kterého chtěl vydědit, zabil ho a zavraždil. Spravedlivý soud Boží zasáhl Kristova rouhače. Tak jako to udělal svému vlastnímu otci, tak se stalo také s ním. Musel zemřít rukou svého vlastního syna. Ten, nyní král Peršanů, prosil císaře Herakleia o mír. Císař souhlasil, ale jen pod podmínkou, že vydá nazpět svatý Kříž a biskupa Zachariáše a propustí na svobodu ostatní křesťanské otroky. Sisroes to dovolil a vydal skříňku, ve které ležel svatý Kříž, dobře zapečetěný a nepoškozený.

Na nádherném voze, taženém čtyřmi slony, slavil císař svůj návrat do Konstantinopole. Před ním nesli svaté dřevo Kříže. Na jaře příštího roku táhl císař s nádherným průvodem do Jeruzaléma, aby tam

„Blahoslavená Panno Maria, potěšení zarmoucených! K tobě se utíkám, tebe vzývám v této své záležitosti... Ó dobrá Matko! Ty můžeš pomoci, neboť ty všechno vyprošuješ na svém Synu. Mnozí, kteří se ve svých potřebách k tobě utíkali, dosáhli tvé pomoci a útěchy. Církev tě nazývá potěšením zarmoucených, potěš i mne. Je-li to vůle Boží a prospívá-li to mé duši, dej mi sílu, abych tento kříž s trpělivostí snášel, abych pak na konci svého života s tvým Synem, Pánem Ježíšem, mohl říci: »Dokonáno jest!« Amen!“

Ze sborníku „Pod ochranu tvou...“, Brno 2006

Prohlídka křížů 1834

Adalbert von Chamisso

Poutník, který na výšiny vystoupal,
rozlehlé údolí pod svýma nohama
ve večerních červácích uhlídal.

Na voňavou, prohrátou trávu
unaven se položil
a brzy se oddal spánku.

Spadla mu těžká oční víčka,
ale čilému duchu zdál se sen,
když složil své údy do klubička.

Štítem ke slunci byl mu prostor nebeský,
k Boží tváři obloha,
šatem lem zemský.

Říkal tomu, jehož srdce Otcem nazývá:
„Nebor v hněvu svůj mír tomu,
kdo před Tebou slabosti své vyznává.

Vím, že každý, kdo z ženy se zrodil,
má svůj kříž zde na zemi, jež trpělivě nésti musí;
však pro každého platí břemen rozdíl.

Můj kříž je příliš těžký; hle, prosím zátěž přiměřenou mojí síle,
podléhám, Pane, příliš tvrdému tlaku,
nevládne jej moje píle.“

Když tak dětinsky se k Nejvyššímu obracel,
s hukotem přišla bouře
a do nebes výše byl uchvácen.

A sotva se země dotkl,
sám ocitl se uprostřed haly prostorné,
kde dokola jen množství křížů zhlédl.

A jeden hlas hřímavě se šíří:
„Tady je uloženo utrpení.
Můžeš si zvolit mezi těmi kříži.“

Opatrně tam šel, váhavě skoro, blíž,
od jednoho kříže ke druhému,
aby si vyzkoušel pohodlnější tíž.

Tento kříž se mu velký a těžký jevil;
ten druhý ne tak těžký a velký by mu stačil,
ale ostré hrany měl a o to více tlačil.

Tam ten, který jako zlato zářil,
nemohl jej nezkusit,
zlatému lesku přiměřeně vážil.

Tento zvedl, onen vážil.
Nechtěl žádný, nehodil se mu žádný.
Vyzkoušel jich celé množství – marně se snažil.

A teď zpozoroval, co dříve uniklo mu, jeden kříž,
který obstojný se mu zdál,
k tomu jednomu přistoupil konečně blíž.

Prosté dřevo k umučení, ne lehké, jemu na míru,
pro něho vhodné – stůj!
„Pane!“ zvolal. „Jestli chceš, tento kříž já beru!“

A když jej tak očima měřil –
byl to právě ten, který už nosil,
proti němuž reptal – kdo by věřil!

Naložil jej na sebe, jářku,
a nesl jej teď už bez nářku.

Z Dienst am Glauben 3/2013 přeložil -mp-

► zavezl zpátky svatý Kříž a Bohu poděkoval za dobyté vítězství. Ve slavnostním procesí, ozdoben císařským ornátem, nesl císař sám dřevo Kříže na svých ramenou.

Když je ale donesl za všeobecného jáso-ty a zpěvu lidu k vrcholu hory, na níž stál kostel svatého Kříže, a chtěl vystoupit nahoru a vejít do brány, nemohl dále. Nějaká neviditelná moc tady zabrzдила jeho kroky. Císař se zděsil, lid užasl. Tu pozvedl biskup Zachariáš oči a ruce k nebi, modlil se a řekl pak císaři: „Ty neseš císařské ozdoby a Ježíš Kristus byl oblečen chudě. Tvoje hlava je ozdobena korunou, On ale byl korunován trním. Ty jsi obutý, ale On šel bosý.“ Jakmile císař odlo-

žil své šaty, svoji korunu a své boty, oblekl plášť obyčejného muže, mohl teď bez překážky a lehce donést kříž do kostela a postavit jej na oltář, kde byl předtím.

Když otevřeli truhlici a vystavili svaté dřevo k uctívání lidu, došlo k mnoha zá- zračným uzdravením.

Jako vzpomínka na tento den se od té doby slaví 14. září svátek Povýšení svatého Kříže.

Několik let po tomto památném dnu obsadili Saracéni Jeruzalém, a aby svatý Kříž nebyl vydán na posměch nevěřícím, byl předtím dopraven do Konstantinopole. Z tohoto a z části, která se tam zachovala ještě z doby císaře Konstanti-

na, připravovali následující císařové dary křesťanským knížatům a vznešeným pá- nům, kteří tenkrát takové ostatky uctívali jako drahocenný poklad. – Tak daroval císař Justinus svaté Radegundě značnou část, ta ostatek uložila, nádherně ozdo- bený, do kláštera v Poitiers, který vy- budovala. Při této příležitosti složil sva- tý biskup Fortunát dva nádherné zpěvy, které se ještě dnes kněží modlí v breviá- ři o svátku Nalezení svatého Kříže a Po- výšení svatého Kříže a ve Svatém týdnu, nebo se zpívají na kůru.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 18/2014 přeložil -mp-

Osobní svědectví o nalezení opravdového smyslu života

Jmenuji se Michal a mám 27 let. Narodil jsem se v Mławie v roce 1985. Jako dítě jsem byl hodným chlapcem, vychovaným ve věřící rodině, která dbala, abych byl každou neděli v kostele. Od prvního svatého přijímání až do sedmé třídy jsem také ministroval, i když jsem se nerad modlil a mše svatá mě spíš otravovala. Hlavní příčinou bylo, že mě nikdo nedokázal pro ni nadchnout, a také to, že už od nejtěplejšího věku jsem sledoval akční filmy a hrál počítačové hry plné násilí, které mne vzdalovaly od Pána Boha.

Poprvé jsem se setkal s okultismem a spiritismem jako dítě, když jsme se sestrou a její kamarádkou vyvolávali duchy. Jindy mi zase teta věštila pomoci prstenu a nití, kolik budu mít dětí apod.

S přibývajícím věkem jsem se Bohu vzdaloval. Už ve čtvrté třídě se u mne projevil vnitřní chaos a první znamení závislosti na počítačových hrách. Začal jsem se také Bohu rouhat a cítil se životem otráven. Příčinou byla vnitřní zranění z rodiny a přecitlivělost. Obviňoval jsem z toho Pána Boha a nenáviděl ho za to, že mě stvořil a že musím trpět. Upadal jsem čím dál víc do hříchu: lhal jsem, zanedbával učení a stával se lenivým, za všechno pak obviňoval jiné, ne sebe.

V šesté třídě mi rodiče koupili satelitní anténu a já se stal závislým na pornografických programech. Objevily se první krádeže peněz doma rodičům, později v obchodech a nakonec i hostům, kteří navštěvovali náš dům, když táta byl starostou jednoho středně velkého polského města. Pak se přidaly ještě alkohol a rocková hudba. Stále víc jsem se doma bouřil, i když rodiče dávali mně i sestře svým životem dobrý příklad. Na střední škole jsem se pak skamarádil se skupinou děvčat a chlapců, chodili jsme po barech, opíjeli se a kouřili marihuanu. Výuku jsem totálně zanedbával, což se projevovalo i na mé klasifikaci.

V té době jsem se též poprvé zamiloval, když se ale láska nevydařila, ponořil jsem se zcela do satanské hudby, abych se odreažoval ze všech stresů. Nakonec mě život omrzela natolik, že jsem si přál

rychle umřít. Obrátil jsem se proto v prosbě přímo na satana. Před rodiči jsem to tajil, ti by jako věřící nepřenesli přes srdce, že jejich syn je satanistou. Stále více mě ponoukala myšlenka na sebevraždu. Každou neděli jsem byl sice v kostele, protože rodiče to chtěli, ale má nenávisť k Bohu rostla. Maloval jsem satanské hvězdy, obrácené kříže a psal verše plné zoufalství. K dovršení všeho mi ještě známí předložili tarotové karty a vylosoval jsem si tu svoji. Začal jsem také sám sobě věštit z papírku od gumy. Naneštěstí se věštby plnily a určovaly můj emoční stav. Zlý mne měl už ve své moci. Rodiče byli ze mne nešťastní, profesori si stěžovali, že nechodím do školy, nic ale nepomáhalo. Měl jsem v té době i několik hříšných poměrů s děvčaty a četl pochybnou literaturu erotického zaměření, což mě od Boha vzdalovalo stále víc.

Po maturitě jsem se dostal na studia do Olsztyna, pryč od svých dosavadních přátel. Nebyl jsem schopen navázat nové kontakty a zůstal sám. Nevnímám jsem ale, že právě tehdy se odehrál důležitý zápas o mou duši. Slyšel jsem stále jakési vnitřní hlasy plné zoufalství, dnes vím, že to byli démoni. Přitom ale nastávaly momenty, kdy jsem náhle, aniž bych si to uvědomil, velebil Boha, zejména při poslechu pěkné hudby. Pozvolna jsem se začal sem tam i modlit, vyzývat Ježíše a prosit jej o světlo v mých životních těžkostech. Nakonec jsem si dodal odvalu a přistoupil ke svátosti smíření a k Eucharistii. To mi dodalo obrovskou sílu, zakoušel jsem i mystické stavy. Po zpovědi jsem plakal štěstím, svaté přijímání mě zaplavovalo přímo nebeským pokojem. Vzápětí se ale opět ozval hlas Nepřítele, který mě vyzýval k hříšnému životu. Znovu jsem začal sledovat pornografii na internetu a odvádět se tomu. Byla ve mně touha navázat kontakt s děvčetem, ale nebyl jsem toho schopen.

Tehdy se ve mně ozvalo pokušení, že jsem prokletý. Říkaly mi to tajemné hlasy, jež jsem slyšel. Trpěl jsem rovněž utkvělou představou o brzkém konci světa a hlatal všechny předpovědi, kdy a který den

a rok se to stane. Přitom jsem ale stále více času trávil v kostele, protože jedině tam jsem zakoušel chvíle pokoje. Hodně jsem také dával almužny jako poděkování Bohu za jeho lásku a z lásky k němu. Trávil jsem v kostele někdy i celé hodiny, modlil se, děkoval Pánu a radoval se jako malé dítě. Přitom mě napadaly pěkné myšlenky o lásce: když člověk na sebe zapomene a oddá se plně Bohu, osvobodí se od všech zlých závislostí. Nejednou se v mých myšlenkách objevila i Panna Maria. Prožíval jsem, že ona ke mně přichází, aby mě potěšila, posílila, bránila před satanem a podala záchrannou ruku.

Začal jsem se zajímat o duchovní literaturu. Osudným se mi však stalo, že jsem pokládal všechna náboženství za stejně hodnotná a myslel si, že každé vede k témuž Bohu. Kromě toho moje duše byla stále zatemněna hříchem, neboť jsem se neosvobodil od závislosti na internetové pornografii, již jsem stále sledoval. Démoni potom vykonali své. Když jsem šel jednou z kostela, upoutala můj zrak kniha indického guru Osho. Zaujala mne, potom jsem přikoupil další knihu stejného autora – a už byl v nové démonické pasti.

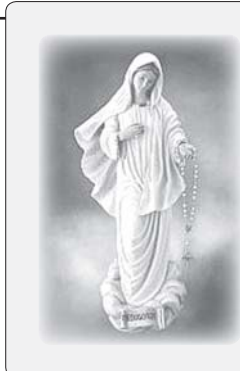
Boží milosrdenství je ale stále nablízku. Jel jsem tenkrát k jednomu příteli do Varšavy, ale zjistil jsem, že mám peníze tak právě na vlak a městskou dopravu, na jídlo už ne. Rozhodl jsem se tedy, že se budu postit, byť nedobrovolně. Chyběly mi ale peníze na cestu zpět. Myslel jsem si, že si od přítele vypůjčím, jenže on ráno, když jsem u něho v bytě ještě spal, musel náhle odjet. Co teď? Ozvaly se ve mně hlasy, abych neváhal a někde peníze ukradl. Já jsem ale běžel do kostela, vroucně se modlil a prosil Pána o pomoc. Tehdy se mi ale ozval v nitru hlas anděla, jenž mě vyvedl z kostela a přivedl na místo, kde leželo na zemi 100 zlotých. Pln radosti a se slzami v očích jsem velebil Pána.

I když jsem dále chodil pravidelně do kostela, mojí četbou byla literatura guru Osho, ačkoliv autor psal rouhavě o Kristu a kladl důraz na sex a pohodlný život. Já jsem tím byl stále více fascinován. Seznámil jsem se s dívkou, byla z toho velká láska, vyprávěl jsem jí o knize mistra Osho – a zhřešili jsme proti šestému přikázání. Tento hřích se po četbě oné knihy stal pro mne čímsi normálním a přijatelným. ►

► Nakonec jsem s dívkou začal žít. Došla se ke mně kniha o józe, došlo i k meditaci podle ní, jež spočívala v upřeném pohledu na jeden bod. Brzy jsem ztratil zájem o všechno kolem sebe a stále častěji upadal do transu. Onemocněl jsem s páteří. Opět se ozvaly hlasy se slibem, že mě uzdraví, když se jim plně vydám a otevřu.

V jednom momentě jsem ale uslyšel jiný hlas. V mém pokoji visel obraz Božího milosrdenství. Při pohledu na něj se náhle ve mně ozvalo: „Kým je pro tebe Ježíš?“ Hned mi ale ty předchozí hlasy daly odpověď: „To je jen takové božstvo, i ty můžeš být takový jako on.“ Tehdy jsem pochopil všechno. Milosrdný Pán mě chtěl uchránit před totálním upadnutím do temnoty, abych nedával přednost jiným bohům před ním samotným. Já jsem ale neměl sílu obrátit se k němu, naopak začal jsem uplatňovat transcendentální meditace pod vedením jednoho guru. V jisté chvíli jsem pocítil, jak jakási tajemná síla rovná mé tělo. Páteř byla náhle zdravá.

Démoni ale na rozdíl od Boha nikdy člověka ve skutečnosti neuzdraví, pouze přesunou potíže jinam. U mne to byla psychická stránka. Jejich hlasy se nyní ozývaly tak, že to bylo nesnesitelné. V kostele jsem nebyl schopen se modlit, stahovalo mě to k meditaci o Buddhovi a nirváně. Velmi silným se stalo pokušení vyhledá-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! I dnes vás zvou, abyste byli modlitbou. Modlitba at se vám stane křídly pro setkání s Bohem. Svět je ve chvíli pokušení, neboť zapomněl a opustil Boha. Proto vy, děti moje, buďte těmi, kteří hledají a milují Boha nade všechno. Já jsem s vámi a vedu vás ke svému Synu, ale vy musíte říci své ANO, ve svobodě Božích dětí. Přimlouvám se za vás a miluji vás, děti moje, bezmeznou láskou. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Mežugorje 25. srpna 2015

vat spiritistické seance a meditační kurzy východoasijských kultů. Neodolal jsem. Nadále jsem sice chodil do kostela, bylo mi jasné, kde je pravda a kde blud, jenže má vůle nebyla schopna zanechat návštěv těchto pochybných shromáždění a vydat se plně Ježíši Kristu. Náhle jsem objevil v knihupectví spis svatého Otce Pia, který píše o spoutanosti zlým duchem a nutnosti exorcismu. Vyznal jsem se s tím ve zповědi knězi, jenž mne ihned odeslal ke zkušenému exorcistovi.

Celý obřad trval několik hodin. Musel jsem se nejprve zříci všech démonů, které jsem si pozval do života: sexu, pornografie, zoufalství, sebevraždy, krádeží, alkoholu, drog, okultismu, magie, východních meditací, jógy. Potom teprve nastal nelehký boj o mou duši mezi Kristem, přítomným zde skrze kněze-exorcistu, a zlými duchy. Teď jsem svobodný, všechny problémy po exorcismu zmizely. Svě přítelkyni jsem sdělil, že miním žít čistě

a respektovat šesté přikázání, což ona neakceptovala a rozešla se se mnou. Nevadí, patřím teď plně Pánu, žiji v posvěcující milosti, ďábel už nade mnou nemá moc. Děkuji za to Ježíši Kristu a zároveň varuji všechny, aby si nikdy nezačínali s ezoterikou, okultismem, spiritismem, bojovými hrami na internetu a pornografickými weby. To všechno jsou démoni a já jsem kvůli nim ztratil svá nejlepší léta. Pán mi ale ukázal svoji moc a lásku, neboť jsem se mu ani v tom nejhorším zmatku zcela neuzavřel, snažil jsem se i v tomto zoufalém stavu nezavrdit své srdce a pomáhat potřebným, proto mne pekelné mocnosti nikdy zcela neovládly a Pán mě mohl nakonec úplně osvobodit. Dnes stojím před ním jako jeho kdysi ztracená ovce, kterou On se vydal hledat, aby ji zachránil – a našel. Aleluja!

*Z Fronda 11. 5. 2013 přeložil -rm-
(zkráceno)*

Rodina: modlitba - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

šli (srov. Gal 4,6). *Tento dar Ducha přebývá v rodině, kde se učí o něj prosit a vážít si jej.* Osvojiš-li si jej se stejnou spontaneitou, s níž ses naučil říkat „tati“ a „mami“, budeš ho umět navždy. Když se tak stane, je čas veškerého života rodiny zahrnut v Boží lásce a rodina bezděčně hledá čas na modlitbu.

Čas rodiny, jak dobře víme, je komplikovaný a stěsnaný, obsazený a ustaraný. Vždycky je ho málo, nikdy nestačí. Je toho třeba tolik udělat. Kdo má rodinu, brzo se naučí řešit rovnici, kterou nedovedou vyřešit ani velcí matematikové, že totiž dvacet čtyři hodin obsahuje jejich dvojnásobek! Jsou maminky a tatínkové, kteří by za to mohli dostat Nobelovu cenu. Během dvaceti čtyř hodin jich mají osmačtyřicet. Nevím jak, ale dělají to tak! V rodině je hodně práce!

Duch modlitby navrácí čas opět Bohu, uniká obsesi života, jemuž se stále nedostává času, nachází pokoj v nezbytí a objevuje radost z nečekaných darů. Dobře v tom radí dvě sestry, Marta a Maria, o nichž mluví evangelium, které jsme slyšeli (Lk 10,38-42) v úvodu. Naučily se od Boha sladit rodinné rytmy: krásu slavení, pracovní vyrovnanost a ducha modlitby. Návštěva Ježíše, kterého měly rády, pro ně byla slavností. Jednoho dne se však Marta naučila, že hostitelská práce, ač důležitá, přece jen není vším, a že opravdu podstatné je naslouchat Pánu, jako to dělala Maria, která si vybrala „ten nejlepší díl“ času. Modlitba pramení z naslouchání Ježíši, z četby evangelia. Nezapomínejte číst denně kousek evangelia. Modlitba pramení z důvěrného kontaktu se slovem Božím. Existuje tato důvěrnost v naší ro-

dině? Máme doma evangelium? Otevřeme je někdy, abychom si v něm společně četli? Rozjímáme o něm při recitaci růžence? Evangelium čtené a rozjímání v rodině je jako dobrý chléb, který živí srdce všech. Naučme se ráno a večer, a když usedáme ke stolu, společně říkat nějakou modlitbu, velmi jednoduchou. Ježíš přichází mezi nás, jako přicházel do rodiny Marty, Marie a Lazara. Na srdci mi leží něco, co jsem zahlédl v různých městech: existují děti, které se neumějí pokřizovat! Maminko a tatínku, učte dítě modlit se, dělat znamení kříže! To je krásný úkol maminek a tatínků!

Modlitbou rodiny se ve chvílích silných i obtížných svěřujeme sobě navzájem, aby byl každý člen rodiny chráněn Boží láskou.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Dopis některým přátelům, pravděpodobně jezuitům ze Salamanky, kteří podstupovali jisté pronásledování

„Bud' veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy, jenž nás utěšuje v každém našem soužení, abychom mohli útěchou, kterou sami přijímáme od Boha, utěšovat ostatní v jakémkoliv soužení. Jako se nám totiž v hojnosti dostává Kristova utrpení, tak je Kristovým prostřednictvím hojná též naše útěcha.“ (2 Kor 1,3-5)

Toto jsou slova svatého apoštola Pavla. Tříkrát byl tlučen holí, pětkrát bičován a jednou kamenován tak, že byl považován za mrtvého. Byl pronásledován muži všech typů a vystaven všem druhům utrpení a zkoušek, a to tak často, že říká v jiné části svého listu: „Ačkoli jsme totiž naživu, jsme kvůli Ježíšovi ustavičně vydáváni na smrt, aby se ukázal také Ježíšův život v našem smrtelném těle.“ (2 Kor 4,11) Navzdory všem těmto utrpením nikdy neřikal nebo si nestěžoval, jak s ním Bůh jedná, jak to činí slabé duše; ani nepropadl smutku jako lidé, kteří se starají jen o svou vlastní čest a potěšení; ani se nemodlil k Všemohoucímu, aby z něj sňal bolesti jako ti, kteří nemohou pochopit jejich hodnotu, a proto touží být od nich osvobozeni. Není jako někteří křesťané, kteří se vyhýbají utrpením, nepovažující je za malé milosti. Naopak vystupuje nad všechnu nevědomost a slabost, při svých souženích velebí našeho Pána a děkuje Mu za ně jako za znak milosrdenství. Apoštol se považuje za šťastného, že snáší něco pro čest Krista, který snášel takovou neúctu, aby nás povznesl z bídných podmínek, do kterých nás dostaly naše hříchy. Neboť nám náš Pán rozjasnil naše duše a poctil nás dary svého Ducha a přijal nás za syny Boží, daroval nám vážnost a záruky, abychom od Něj a skrze Něj si jednou užívali království nebeské.

Ó mi nejdražší bratři, Bůh Vám touží ukázat, jaké nám činí dobrodiní, zatímco si svět myslí, že nás trestá. Ó, jaká je to pro nás čest a jakou slávu jednou získáme za urážky, které nyní snášíme! Jak štědré, milující a milosrdné jsou ruce našeho Pána, které drží a přijímají ty, kteří jsou zraněni v boji pro Něj! V tomto na-

še opravdová radost mnohonásobně překračuje každou hořkost utrpení tohoto světa. Pokud jsme moudří, budeme toužit po této péči; kdo rozumí opravdové radosti, netouží po částečné lásce a neúplnosti. Buďte si jisti, že pokud si přejete vidět nebe a radovat se z něj, cesta utrpení je nejjistější, která Vás tam povede. To je ta cesta, kterou Kristus a všichni jeho služebníci kráčeli a kterou nazývá „úzkou cestou, která vede k životu“. Učil nás, že pokud si přejeme k Němu přijít, musíme Ho následovat, protože není spravedlivé, aby Syn Boží potupně trpěl a aby synové lidí bez potupy procházeli životem. „Učedník není nad mistra, ani služebník nad svého pána.“ (Mt 10,24) Bůh zabránil, aby naše duše mohly dojít u Něho pokoje vybráním si jakéhokoliv jiného údělu, aniž by trpěly pod křížem našeho Pána. Nevím, zda nést kříž může být nazváno „bolestí“, neboť pro mou mysl je to spočinutí na posteli z prachového peří a růží.

Ó Ježíši Nazaretský! – jméno znamenající „květinu“, jak sladká je Tvá vůně, která v nás probouzí touhu po věčnosti, dává nám zapomenout na potíže v myšlence na Něj, pro kterého snášíme potíže, a věnuje nám odměnu za to, že tak činíme. Kdo, který miluje Tebe, nemiluje Tebe ukřižovaného? V tom kříži jsi mě hledal a našel mne, léčil jsi mě a osvobodil jsi mě a milovals mě, dal jsi svou živou Krev za mě, rukama hrozného ubožáka.

Proto na Tvém kříži hledám Tebe: zde Tebe nalézám, a zároveň co Tě nalézám, léčíš mě a odpoutáváš mě ode mne samého, mě, který jen překáží Tvé lásce ke mně, což je má spása. Nyní mě odpoutej od mé sebelásky, která je Tvým nepřítelem, dám Ti svou lásku, která, ačkoliv není rovnocenná, je alespoň chabou napodobeninou Tvé ohromné lásky, kterou jsi mi ukázal na kříži; v tomto milování Tebe trpím pro Tebe, jako jsi Ty zemřel pro mne! Ale běda, jakou hanbu a zármutek musím pociťovat! Mnohá soužení, která jsi snášel pro mne, svědčí o velikosti Tvé lásky a nyní ukazují, jak vlašně Tě miluji, jak málo vydržím pro Tebe. Dobře vím, že

je zde několik těch, kteří touží po velké radosti být označeni Tvým vlastním znamením kříže: pomysli, jak je smutné pro mne toužit a nezískat, ptát se a nepřijímat, zejména když to, po čem se ptám, není radost, ale utrpení pro Tebe.

Řekni, proč mne chceš mít za svého hlásatele a Tvého nositele praporu, abych nesl korouhev Tvého evangelia, a nechceš mi dovolit nést Tvou uniformu? Jak špatně to vypadá, že mám být v zástupu těch, kteří Ti slouží, a zároveň nenosit oděv, kterým jsi tak stále, tak vroucně a tak zcela oblečen! Řekni nám, ó milovaný Ježíši s Tvým sladkým křížem, byl zde jediný den, kdy sis oblékl svou róbu utrpení, aby ses oblékl k pokoji? Nebo jsi odložil svou róbu utrpení, aby ses oděl k odpočinku? Nebo jsi někdy odložil ten bílý šat, který tak přiléhá k Tvému Srdci, že jsi řekl: „Má duše je k smrti smutná.“ (Mt 26,38) Ach ne! Nikdy sis neodpočinul, neboť jsi nás nikdy nepřestal milovat, a tudíž trpět pro nás! Když Tě vysvlékli z Tvé róby, ustříhli pro Tebe na kříži jak na stole plášť tak dlouhý, že Tě zahaloval od hlavy k chodidlům, zakrýváje Tvé tělo a ruce tak, že zde není žádná část Tebe, která by nebyla obarvena Tvou nejcennější krví zrudlou, zářící a drahocennou. Tvá krev tekla z Tvé hlavy s trny, z Tvé tváře pod úder, z Tvých rukou s hřeby, z Tvých nohou s dalšími hřeby (ovšem že velmi pro Tebe kruté, ale pro nás velmi drahocenné) a z celého Tvého Těla pramínky, které sotva mohly být spočítány. Ten, který se dívá na Tebe a miluje sebe a ne Tebe, Ti činí velké zlo. Pokud duše, když Tě vidí v takové nesnázi, utíká od utrpení, kterým by se Ti připodobnila, je její láska k Tobě nedokonalá, protože si nepřeje, aby byla jako Ty, tudíž má malou touhu trpět pro Tebe. Ten, který Tě miluje dokonalou láskou, sám umírá láskou k Tobě ukřižovanému a je horlivější k pohaně kvůli Tobě, než aby přijal všechny pocty tohoto světa, které jsou klamem nabízeným podvodníkem.

Kéž považujeme všechny věci za nic ve srovnání s Tvým křížem – vše, co rozkvétá na zemi a rychle vadne. Ať světské věci se

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mk 8,27-35

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit,

ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ (Ježíš) si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachráni si ho.“

zarděním se stydí, neboť Ty jsi je křížem porazil za takovou hořkou cenu - sebe. Ať jsou ti, kteří jsou považováni za Tvé služebníky, v rozpacích a radují se z protivnosti světa vůči sobě, neboť jsi byl poháněn, opuštěn a popřen jím, slepým, neboť svět ani nevidí ani nemůže vidět, že Ty jsi Pravda. Ale budu pevně přináležet k Tobě, i když mě všechny jiné věci zrazují a vše ostatní není pro mne nic jiného než mizérie a nicotnost. Nebudu nosit žádné livreje než Tvou, i kdyby mi měly zajistit celý svět. Neboť vlastnit všechno, co nejsi Ty, není než břemeno a bída spíše než bohatství, ale vlastnit Tebe a být vlastněn Tebou je radost pro srdce a skutečný poklad, neboť Ty jsi jediný skutečně Dobrý.

Zapomněl jsem, moji drazí bratři, že jsem začal prosbou a napomináním Vás, abyste v Kristově jménu nebyli smutní nebo překvapení z pronásledování, nebo spíše z jejich stínů, zosnovaných proti nám, jako by byly divné a nezvyklé pro Boží služebníky. Neboť to není nic než důkaz nebo zkouška z lekce, kterou jsme se učili v posledních pěti nebo šesti letech, která je „trpět - trpět pro lásku Kristovu“. Nyní přišla řada na nás, nenechme se tím vyděsit; ať nejsme jako děti, které nezopakují lekci, kterou se naučily, ale budme posílení v Pánu a v síle jeho moci. Ochrání Tě pro lásku k Tobě, a ačkoliv není než Jeden, je mnohem silnější než všechen zbytek dohromady, a všemohoucí. Nemyslete si, že postrádá vědění, neboť ví o všech věcech; a nikdo se nemusí cítit neklidný, kdo je přimknutý k Bohu třemi silnými závazky nekonečné lásky, síly a moudrosti.

Nestarejte se kvůli výhrůžkám Vašich pronásledovatelů. Pokud jde o mne, říkám Vám popravdě, že jejich výhrůžky neváží u mě váhu vlasu, neboť jsem zcela v ruce Kristových. Hluboce lituji jejich slepoty, neboť evangelium, které jsem hlásal v jejich městě, je skryto jejich zraku. Jak říká svatý Pavel: „...jejichž chápání zaslepil bůh tohoto světa, aby neviděli zářit evangelium slávy Krista, jenž je obrazem Božím.“ (2 Kor 4,4) Vážně toužím a prosím Boha, aby k nim byl milosrdný a dal jim požehnání v odpověď za urážky, které na ostatních navršili, a dal jim slávu za jejich urážky, nebo spíše za to, co chtěli udělat mně, neboť mám za to, že ve skutečnosti jediná skutečná čest v tomto světě je být zneuctěn kvůli Kristu.

Jednejte, drazí přátelé, stejně a budete následníky Toho, který dal člověku, jenž Ho prodal jeho nepřátelům, polibek pokoje a jméno přítele a který vykřikl na kříži: „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí.“ (Lk 23,34) Pohlížejte na všechny druhé lidi jako na Boží stvoření, které si přeje zachránit, a zjistíte, že nechce ublížit těm, pro které má Bůh takovou dobrou vůli. Pamatujte na to, jak často jsem Vám říkal, že musíme milovat své nepřátele a uchovávat svá srdce v pokoji a nemluvit o nikom zle. Buďte trpěliví v této době zkoušek, neboť Pán brzy způsobí změnu okolností. Nikdy nepřestaňte dělat žádnou dobrou práci, kterou jste začali, protože to by bylo nejhorší. Buďte zcela přesvědčeni, že Ten, kterého jste následovali, je Pán nebe a země, života a smrti, i když celý svět bude bojovat proti tomu, Jeho pravda musí převážet. Usilujte, abyste Ho následovali, a pak se nemusíte bát ani lidí, ani ďáblů, dokonce ani andělů, kdyby bylo možné, aby byli v tomto proti Vám.

S lidmi mluďte málo, ale mnoho s Bohem v modlitbě v hloubce svého srdce, neboť všechno dobro musí od Něj přijít k nám. Přeje si nás získat skrze modlitbu a zejména ukládá do našich myslí utrpení Ježíše Krista, našeho Pána. Pokud trpíte čímkoliv, co způsobily jazyky zlých lidí (a to je jediný úraz, který můžou způsobit), považujte to za satisfakci za Vaše hříchy a za zvláštní milost od Krista. Používá je jako plátno k Vašemu očištění od Vašich poskvrn, neboť budou pošpinění hloupými věcmi, které říkají, zatímco Vy budete očištěni skrze utrpení a Vaše radost v příštím světě bude jistá. Nicméně Vás nijak nenavádím myslet si, že jste jak-

koliv lepší než ti, které vidíte nyní v odchýbení, neboť nevíte, jak dlouho budete muset jít správnou cestou, ani jak brzy se oni budou smět změnit. Uskutečňte svou spásu cestou bázně a pokory a doufejte, že dosáhnete nebe bez pomyšlení, že tvůj bližní se tam nikdy nedostane. Uznejte milost Všemohoucího vůči Vám a nevíšmejte si nedostatků svých bližních, neboť víte, že dějiny farizejů a celníků jsou od toho, aby nás varovaly.

Žádná svatost není jistá bez svaté bázně před Bohem, ve které bych chtěl, „abyste zestárlí“, jak říká Písmo svaté, čím nás chce učít, že musíme nejen začít s tímto strachem, ale také v něm vytrvat do konce. Tento strach není mrzutý, ale milý a zbaňuje srdce veškeré lehkomyšlnosti: udržuje člověka od sebevědomí vlastní ceny, jakkoliv jeho činy mohou být dobré, takže přenechává Bohu, aby byl Soudcem jak nad ním, tak nad bližním, jak říká svatý Pavel: „Dokonce ani nesoudím sebe... mým soudcem je Pán.“ (1 Kor 4,3.4) To je ten, kterého se musíte bát, pokud chcete pokračovat na správné cestě, aby to, co jste postavili, nespadlo, ale aby to stálo pevně a zpříma, dokud to nedosáhne nejvyššího Boha, jehož cíl je završen láskou.

Modlím se k Pánu Ježíši Kristu, aby Vám tuto lásku poskytl. Amen.

Modlete se urputně za mne, jak věřím, že činíte, a doufám, že On Vás uslyší a umožní mi Vám sloužit jako v dřívější době.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD., 28 Orchard
st. London. W. 1904
Přeložil -jn-*

O imigraci jinak

Křesťanská povinnost pomáhat člověku, který se ocitl v nouzi, nijak nebrání racionálnímu pohledu na fenomén zvýšeného přílivu imigrantů na starý kontinent. Nejde o jev spontánní, jak naznačuje většina sdělovacích prostředků, které ovšem nikdy neukazují příčiny či důsledky dění, o kterém informují, nýbrž pouze se snaží do něj vtáhnout, aniž by měl člověk možnost samostatně se tázat a přemýšlet.

Populační divize OSN (UNPD) uvedla již v roce 2000, že „Evropa bude do roku 2025 *potřebovat* 159 milionů imigrantů“. Poukaz na potřebu a nezaokrouhlená číselka prozrazují, že je řeč o konkrétních plánech. Ideový tvůrce Evropské unie, rakouský hrabě Richard Mikuláš Coudenhove-Kalergi (1894–1972), hovořil již v roce 1923 o vzniku „míšenecké rasy budoucnosti“, aby mohly být evropské národy sjednoceny pod jedinou vládou. Jméno tohoto muže, který byl držitelem také československého pasu, protože vyrůstal na zámku v jihočeských Poběžovicích, obvykle nebývá příliš zmiňováno v učebnicích ani médiích, třebaže to byl právě on, kdo již ve dvacátých letech minulého století formuloval ideu Evropského společenství uhlí a oceli (ESUO), ježimž uskutečněním roku 1950 začal proces dnes nazývaný „evropská integrace“, a mimo jiné přišel také s tím, aby se Beethovenova *Óda na radost* stala hymnou Evropy.

Jeho přínos je poněkud zastíňován legendou o „otcích zakladatelích“ De Gasperi, Schumanovi a Adenauerovi. Ostatně ten poslední jmenovaný se jako kolínský starosta již roku 1926 účastnil ve Vídni prvního zasedání dvou tisíc delegátů z 24 zemí dodnes působícího Pan-evropského hnutí, které Coudenhove-Kalergi založil a jehož členem byl např. také Sigmund Freud. V mediálním přítmi se postava Coudenhove-Kalergiho patrně nenachází nedopatřením. Ideje, které formuloval ve svých spisech, jsou totiž – mírně řečeno – zarážející. Např. v knize *Praktischer Idealismus* (Paneuropa Verlag Wien-Leipzig, 1925) předpovídá odstranění národních kultur původních obyvatel Evropy a vznik nové „negroidní euroasijské rasy“, ovládané elitou, kterou nazývá

německy *führernation*. Tyto a mnohé podobné výplody formuloval člověk, k jehož odkazu se Evropská unie hlásí a zřejmě se je pokouší uskutečňovat. Každé dva roky obdrží některý z čelných evropských politiků cenu nesoucí jméno Coudenhove-Kalergiho za přínos tzv. evropskému procesu integrace.

Francouzský list *Le Monde* přinesl v červnu t.r. reportáž z bývalé Libye, která je dnes zemí nikoho, kde vládne chaos a odkud týdně připlouvají do Itálie tisíce lidí, většinou mladých mužů ze subsaharské Afriky. Dva reportéři navštívili místo, kde jsou tito lidé shromažďováni před naložením, nalákání falešnými sliby, penězi a nezřídka také unášení libyjskými džihádisty a drženi v barácích pod ostrahou, kde musejí celé měsíce žít v otřesných hygienických podmínkách. Mají jen jedinou možnost úniku, totiž vydat se na chatrné bárce do Evropy, hlavně přes Itálii. Kdo organizuje tento proces integrace? To už francouzský list neuvádí.

V Ženevě sídlí Mezinárodní organizace pro migraci, která má roční rozpočet více než jeden a půl miliardy dolarů a disponuje sedmi a půl tisíci zaměstnanci ve více než stovce zemí. Tato mezivládní organizace se však nesoustřeďuje na humanitární pomoc, nýbrž „celosvětově zprostředkovává a realizuje programy přesídlení“, jak uvádí na svých internetových stránkách. Migrační pohyb, který posledním rokem směřem do Evropy

Organizovaný příliv imigrantů je ovšem jen střípkem této agendy anonymních sociálních plánovačů, jejichž cíle jsou mocenské, ne-li přímo okultní. Ideologický, politický, legislativní, ekonomický a kulturní proces dezintegrace křesťanské civilizace v Evropě trvá již přinejmenším dvě století...

tak dramaticky sílí, tedy není spontánní. Chudí a hladovějící lidé ostatně nemají prostředky a zpravidla ani sílu či ochotu opouštět svůj domov.

Generální tajemník OSN Ban Ki-moon řekl v Dublinu 26. května t.r., že „stárnoucí Evropa potřebuje migranty, aby udržela svůj ekonomický dynamismus“. Korejský technokrat tím sugeruje existenci ekonomických důvodů tohoto sociálního inženýrství. Bylo by možné tomu věřit, pokud by v Evropě neexistovala nezaměstna-

nost. Důsledkem je tedy v každém případě zmatek. Nevraživost ve společnostech cílových zemí, ale i na straně tzv. uprchlíků, kteří si právem připadají jako novodobí otroci posílání tentokrát nikoli do Ameriky, ale do Evropy, kde s nimi šibují filantropové či organizace, které se nazývají nevládní, protože jsou financovány ze státních rozpočtů zemí, ve kterých nepůsobí. Za ekonomickými důvody se však s velkou pravděpodobností skrývá cíle jiné, geopolitické, jak se dnes říká, tedy to, co se označuje jako *global governance*, ale zavání spíše dokonalým, a proto také posledním totalitním režimem lidských dějin.

Organizovaný příliv imigrantů je ovšem jen střípkem této agendy anonymních sociálních plánovačů, jejichž cíle jsou mocenské, ne-li přímo okultní. Ideologický, politický, legislativní, ekonomický a kulturní proces dezintegrace křesťanské civilizace v Evropě trvá již přinejmenším dvě století a jeho skutečný smysl se ukazuje jenom v perspektivě víry, o jejíž vymazání z lidských srdcí usiluje především.

V posledním pokusení na poušti nabízel Ježíšovi otec lži za pouhou poklonu všechna království světa i jejich slávu (Mt 4,8–9), a stejný vládce tohoto světa nabízí kolektivně a diferencovaně, každému jinak, také dnes iluzorní podíl na moci, o kterou se však s člověkem jistě dělit nemíní. Království tohoto světa ovšem Ježíš nejen nepřijal, ale také přemohl založením svého vlastního království, které poroste až k veřejnému zjevení Kristova vítězství. Nabídka otce lži, která jako by

byla stále zjevnější, však nepřestává být adresovaná všem lidem až do konce světa.

Migrační krize stejně jako ta globálně-finanční či jakákoliv jiná mediálně propagovaná není tedy ničím jiným než kolektivní a individuální zkouškou víry. Nejde v ní o přeměnu světa vedoucí k proměně člověka, jak se spolu s otcem lži domnívají sociální inženýři, nýbrž o přeměnu člověka vírou v Ježíše Krista.

Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

**Na článek na této straně
vypršela autorská práva.**

Může se z neživého zrodit něco živého? (2 – dokončení)

Jestliže někdo od začátku předpokládá, že neexistuje Bůh Stvořitel a dárce žití, musí rovněž tvrdit, že život vznikl sám od sebe z neživé hmoty. Jestliže ale podrobíme důkladné analýze veškeré vědecké poznatky, dojdeme k závěru, že to je absolutně nemožné.

Odkud se vzala cyanobakterie?

Louis Pasteur dokázal nadevší pochybnost, že ani mikroorganismy nevznikají samy od sebe, ale pocházejí z jiných, už existujících. Tím de facto vyvrátil materialistické vidění světa předpokládající, že život je produktem pomalých postupných změn a tvoření složitých struktur z neživé hmoty. Sám Darwin totiž tvrdil: „Kdyby bylo možné prokázat, že existuje jakýkoliv složitý orgán, který by nemohl vzniknout následkem četných následných postupných proměn, má teorie by definitivně padla.“ (*O vzniku druhů*, kap. VI) Podobně se vyjadřuje současný hlasatel evoluční teorie prof. R. Dawkins: „Jakákoliv teorie, která očekává, že evoluce sestaví nové složité zařízení (např. oko nebo molekulu hemoglobinu) z ničeho za pomoci jednotlivých kroků, žádá od náhody příliš mnoho. V takové teorii nemá přirozený výběr moc co říci. (...) Neexistují mutace, které by vytvořily boeing 747, a proto nemají žádnou souvislost s darwinismem.“ (*Climbing mount improbable*, ch. 3)

Máme tedy problém s evolučním původem cyanobakterie, jejíž zkamenělé pozůstatky jsou datovány do doby před 3,5 miliard let. (J. W. Schopf et al., *Evidence of Archean life: Stromatolites and microfossils*, „Precambrian Research“ 2007, Vol. 158, s. 141–155). Cyanobakterie totiž není konglomerát několika molekul aminokyselin samočinně vzniklých tu a tam v „prvotní polévce“, ale technologicky pokročilou továrnou přetvářející energii fotonů slunečního světla na chemickou energii dovolující vytvářet organické sloučeniny včetně těch s molekulami DNA a RNA, které obsahují úplnou informaci o budování a fungování stejné továrny. Nebudu zde uvádět komplikovanou strukturu fotosystému I a II, ani popisovat dvoufázovou biochemickou reakci, s níž se čtenář může seznámit v učebnicích nebo v encyklopediích. Uvedu pouze výstižné pozorování, učiněné autory knížky *Pochodzenie życia*: „Každý jednotlivý element (chlorofyl, pigmenty nebo bílkovina podílející se

na přenosu elektronů) bez ostatních prostředků nemůže vytvořit ani energii chemickou, ani molekuly dodávající vodík. Mohou pracovat jenom společně jako složitý a uspořádaný systém.“

Vypadá to tedy, že máme co do činění ne s boeingem, který se sám vytvořil, ale jen s továrnou vyrábějící letadla, která se podle stoupců evoluce sama vytvořila doslova z ničeho v průběhu nějakých 300 milionů let. Všeobecně se totiž přijímá stanovisko, že před 3,8 miliardy let teprve vznikla tvrdá zemská kůra naší planety, ale zkameněliny ukazují, že **před 3,5 miliardy let už existovaly cyanobakterie – plně funkční továrny produkující kyslík, bílkoviny a sacharidy, a především další továrny jim podobné.**

Každý myslící člověk musí přijít na to, že kdybychom si koupili v obchodě s nábytkem skříňku, kterou je třeba už jenom smontovat, a kdybychom vložili všechny potřebné části do míchačky na beton, tak i kdyby ta míchačka ty části mlela přes 300 milionů let, skříňka by se sama nesložila. Ke složení takové skříňky je zapotřebí plán, návod, uzpůsobení částí a využití mechanické energie řádným a cíleným způsobem – šrouby se přece zašroubují otáčením na jednu stranu, jenže když je otáčíme na druhou, vyšroubují se; náhodné otáčení šroubem jednou nalevo, jednou napravo by moc nepomohlo, zejména když máme šroubů povícero, a než je zašroubujeme, je třeba udržet části skříňky pohromadě, aby se navrtnané otvory (nenáhodně) k sobě hodily. Ale kdybychom rozebrali existující cyanobakterii na prvotní části a zkusili je zpátky smontovat, i kdybychom měli k dispozici veškerou dnešní vědu a technologie, živou bakterii bychom nezískali. Jak tedy můžeme se vši vážností tvrdit, že bez připravených hotových součástí, bez řádného projektu a konkrétních biochemických znalostí cyanobakterie sebrala všechny součásti dohromady, přizpůsobila jednotlivé subsegmenty, systému fotosyntézy a zakódovala kompletní technickou dokumentaci v DNA? A to všechno v průběhu nějakých 300 milionů let, přičemž neměla k dispozici žádné sa-

močinné procesy vytvářející cokoliv, z čeho je bakterie vytvořena...

Logická nezbytnost

Uvažujeme-li logicky a analyzujeme celý důkazový materiál, jaký má dnešní věda k dispozici, docházíme k závěru, že život nevznikl samočinně. Kdo jej tedy stvořil? Může dát věda odpověď na takovou otázku?

Mohu tvrdit, že ano. Svätý Pavel promlouval k pohanům na areopagu: „Bůh, který učinil svět i vše, co je v něm, on, Pán nebe i země, nebydlí ve chrámech udělaných lidskou rukou. Rovněž si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by cokoli potřeboval, on, který všem dává život, dech a vůbec vše.“ (Sk 17,24–25) Mohlo by se zdát, že taková slova se dají říci o kterémkoliv bohu ohlašujícím se v jakémkoliv náboženství. Ale ve své další výpovědi svätý Pavel uvádí zásadní důvod, proč jím ohlašovaný Bůh musí být uznán za Tvůrce života: „Bůh zamhouří oči nad dobami nevědomosti a dává lidem poznat, že všichni a všude mají konat pokání, protože ustanovil den, kdy bude svět spravedlivě souzen skrze muže, jehož k tomu On určil, dává je všem záruku tím, že ho vzkřísil z mrtvých.“ (Sk 17,30–31)

Ježíšovo zmrtnýchvstání je historický fakt, který se nedá zásadně vyvrátit. Věda potvrzuje, že odkaz evangelia a tradice církve jsou správné a pravdivé. Odtud máme jistotu, že Bůh má moc nad životem a smrtí a že pouze On může učinit něco, co nezvládnou všichni nejmoudřejší učenici 21. století s celou svou technologií a vybavením: **Bůh oživuje mrtvé.** Z toho plyne, že On je dárce života od samého počátku a že On nás s námi zúčtuje na konci našeho života za to, jak jsme odpověděli na lásku Ježíše Krista, který přece za nás dal svůj život, jak je psáno: „...sám ve svém těle vynesl naše viny na dřevo, abychom zemřeli svým vinám a žili pro spravedlnost.“ (1 Petr 2,24)

Obraťme se tedy a věřme evangelium. (srov. Mk 1,15)

Z Mihujsie się! 4/2014 přeložila -vv-

SVATOVÁCLAVSKÉ PUTOVÁNÍ PRAHOU S PALLADIEM ZEMĚ ČESKÉ

Procesí za pokoj a požehnání Praze a Zemi české

PRAHA – DNE 27. 9. 2015 – 13.00–17.00 hod.

Sdružení pro novou evangelizaci – Česká republika pro Ježíše a Matice cyrilometodějská v Olomouci ve spolupráci s kapitulou sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi u příležitosti státního svátku dne české státnosti a svátku sv. Václava, hlavního patrona Země české, pořádají Svatováclavské putování Prahou s Palladiem Země české – procesí za pokoj a požehnání Praze a Zemi české, které se uskuteční dne 27. 9. 2015 v čase od 13.00 do 17.00 hodin v Praze. V odkazu českých panovníků chceme vyprošovat moudrost a požehnání k zodpovědnému spravování státu a pokoj a smír lidem České republiky. Na výzvu Svatého otce Františka chceme se tímto prosebným procesím modlit za odvrácení všech nepokojů a hrozby válek.

PRŮBĚH A PROGRAM PROCESÍ:

• 13.00 – 13.45 hodin

Zahájení: Pražský hrad – kostel Všech svatých – mše svatá ke cti sv. Václava za pokoj a požehnání Zemi české (celebruje Prof. PhDr. Petr Piňha, probošt kolegiální kapituly Všech svatých na Pražském hradě)

• 13.45 – 14.00 hodin

Průvod: kostel Všech svatých – Svatojiršský klášter – katedrála sv. Víta – Svatováclavská kaple

• 14.00 – 14.15 hodin

Zastavení: Svatováclavská kaple – uctění sv. Václava a sv. Vojtěcha – modlitba za panovníky českého státu a prezidenta republiky
Předání Palladia Země české – předává P. Mgr. Libor Bulín, probošt kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi

• 14.15 – 15.00 hodin

Průvod: Pražský hrad – Nerudova ul. – Malostranské nám.

• 15.00 – 15.15 hodin

Zastavení: kostel sv. Mikuláše na Malé Straně – modlitba za členy Parlamentu České republiky

• 15.15 – 15.30 hodin

Průvod: kostel sv. Mikuláše – Karlův most – Křižovnické nám.

• 15.30 – 15.40 hodin

Zastavení: kostel křižovníků – modlitba u sloupu sv. Václava, na místě zázraku při převozu těla sv. Václava

• 15.40 – 16.00 hodin

Průvod: Křižovnické nám. – Křižovnická ul. – Platněřská ul. – Mariánské nám. – modlitba za zastupitele a město Prahu – Staroměstské nám.

• 16.00 – 16.15 hodin

Zastavení: místo stržení Mariánského sloupu – modlitba za smír a odčinění zneuctění Palladia a stržení Mariánského sloupu

• 16.15 – 16.30 hodin

Zastavení: chrám Matky Boží před Týnem – uctění milostného obrazu Panny Marie Rynecké – Palladia města Prahy

• 16.30 – 17.00 hodin

Průvod: Staroměstské nám. – ul. Železná – ul. Rytířská – ul. Na Můstku – průvod s Palladiem Země české k soše sv. Václava – Václavské nám. – sousoší sv. Václava

• 17.00 – 17.30 hodin

Václavské náměstí – svatováclavské duchovní zastavení pod sochou sv. Václava – požehnání Palladiem Země české (předseda kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, primas český)

* * *

MODLITBA ZA NÁROD

Bože, Otče všech, děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko – naši krásnou a úrodnou vlast. Děkujeme Ti, žes nám ji po staletí pomáhal chránit proti nepřátelům vnějším i škůdcům vnitřním. Prosíme Tě, dej nám i dnes potřebné vůdčí osobnosti všude, kde chybí.

Dej všem dětem otce, matku a spořádaný domov a veď nás, abychom žili ve vzájemném porozumění a každý na svém místě po vzoru svatého knížete Václava zodpovědně konal svůj úkol.

Staň se tak skrze Krista, našeho Pána! Amen.

*P. ThDr. ICLic. Jiří Koníček,
duchovní průvodce poutníků*

Pondělí 14. 9. 2015

6:05 Poděkování otci Werenfriedovi 6:10 Lék na AIDS
6:40 V pohorách po horách – Malý Kriváň 6:55 Hlásejte ze střeš: setkání zástupců křesťanských televizních stanic 8:30 Přejeme si... 8:45 Jezuité o: Poslání učitelů 9:05 Rok vína 9:30 Harfa Noemova 10:00 Noemova pošta: srpen 11:35 Starobělské Lurdy 11:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 11:45 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Premonstráti z Grimbergenu 13:05 Žamboši na Dostavníku 2012 13:40 Kousek nebe 14:05 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 14:25 Noční univerzita: Charles Whitehead – Toužil uvidět Ježíše 15:35 V souvislostech (107. díl) 16:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 16:20 Bača Milan od Juraja do Šimona 16:45 Salesiánský magazín [P] 17:00 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 17:45 Institut Bearzi v Udine 18:00 Dobro ako princíp svetla a pravdy 18:25 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:30 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem 18:45 Přejeme si... 19:00 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Ars Vaticana (9. díl) 19:40 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 20:00 Dům nejen ze skla (13. díl) [L] 21:05 Na koberečku 21:15 Soucitná srdce 21:30 Terra Santa News: 9. 9. 2015 21:55 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Příběhy ze života (2. část) 23:00 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl – Pečovat o společný domov.

Úterý 15. 9. 2015

6:05 Cesta k andělům (95. díl): Stanislav Novotný 7:00 Koncert Českého filharmonického sboru Brno: z Besedního domu v Brně 8:25 V souvislostech (107. díl) 8:50 Pod lampou 10:55 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 11:25 Jezuité o: Poslání učitelů 11:45 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem 12:05 P. S. [P] 12:15 Kousek nebe 12:40 Ars Vaticana (9. díl) 12:55 Můj Bůh a Walter: Ateismus 13:15 Sedmihlásky – Pod Javorinů 13:20 Dětská Bible 13:40 Pro víta mundi (119. díl): Hana Loukotová 14:10 V pohorách po horách – Malý Kriváň 14:25 Kulatý stůl – Pečovat o společný domov 16:00 Přejeme si... 16:15 Nárožní kámen 16:55 BET LECHEM – vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce o klášteře Deserto di Varazze 17:15 Hudební magazín Mezi pražci 17:55 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 18:00 Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék 18:30 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách 18:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:45 První příkázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh 19:00 Poslové naděje 19:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2015 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Zátrak v pralese 21:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2015 22:00 P. S. 22:10 Přejeme si... 22:25 Řeckokatolický magazín [P] 22:40 Terra Santa News: 9. 9. 2015 23:05 Marina 23:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (116. díl): „Báječná léta s Hradišťánkem“.

Středa 16. 9. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2015 6:25 Noční univerzita: Charles Whitehead – Toužil uvidět Ježíše 7:35 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:05 Ars Vaticana (9. díl) 8:15 Pro víta mundi (126. díl): Pavel Tunák I. 9:00 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 10:00 Generální audience [L] 11:10 Mikroregion Třemšín (1. díl) 11:20 Ut intelligam corde – Porozumět srdcem 11:40 Sedmihlásky

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

– Pod Javorinů 11:45 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Sedm výprav Josefa Vágnera 14:25 Meandry řeky Odry 14:50 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 15:00 Youth Alive 15:15 Jezuité o: Poslání učitelů 15:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2015 16:00 Doma, to je něco úžasného... 16:55 Vydřené metamorfózy 17:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 17:25 Umění sklářských mistrů 18:00 Každý den je neděle 18:30 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera 18:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:45 Guyanská Diana 19:15 Terra Santa News: 16. 9. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:15 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 21:35 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet OCarm. – Bohatý mladík [P] 23:10 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 23:30 Generální audience Svatého otce [P] 0:05 Salesiánský magazín 0:20 Bulharsko: Život ve skrytosti.

Čtvrtek 17. 9. 2015

6:05 Řeckokatolický magazín 6:20 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 7:05 Terra Santa News: 16. 9. 2015 7:30 Poslové naděje 8:00 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 9:05 Pastýř na člunu 9:25 Oblastní charita Červený Kostelec: Domov sv. Josefa, Žireč 9:35 Obec Šúrovce 9:50 Kulatý stůl – Pečovat o společný domov 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 11:45 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera 12:05 P. S. [P] 12:15 Koncert Českého filharmonického sboru Brno z Besedního domu v Brně 13:45 Generální audience Svatého otce 14:15 Harfa Noemova 14:45 Pro víta mundi (126. díl): Pavel Tunák I. 15:25 Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék 16:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2015 16:20 V pohorách po horách – Malý Kriváň 16:30 Přejeme si... 16:50 Rok vína 17:15 Cesta k andělům (95. díl): Stanislav Novotný 18:10 První příkázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh 18:20 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:25 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky 18:35 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 [P] 19:00 Sešli se, aby pomohli... (2015): Benefiční koncert Charity Ostrava [L] 20:55 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 21:15 Putování po evropských kláštřech [P] 21:50 P. S. 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 0:25 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 0:45 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu.

Pátek 18. 9. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 6:25 Bol som mimo: Peter Lipták 7:30 Vše pro mého krále a královnu 8:00 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 8:25 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet OCarm. – Bohatý mladík 10:00 Institut Bearzi v Udine 10:10 Salesiánský magazín 10:25 Na koberečku 10:40 Dům nejen ze skla (13. díl) 11:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 11:45 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky 12:05 Mše svatá z kaple

Telepace [L] 12:45 Dar z Medžugorje 13:05 Přejeme si... 13:20 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 13:40 Žamboši na Dostavníku 2012 14:10 Pro víta mundi (119. díl): Hana Loukotová 14:45 Hadath Baalbek 15:10 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 16:00 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 16:20 Poslové naděje 16:55 Buon giorno s Františkem 18:00 Mikroregion Třemšín (1. díl) 18:10 Zvěčněné Šupolím 18:25 Vlkolínec: pohlednice 18:30 Mašinky (9. díl): O bludné výhybce 18:40 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:45 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 19:05 Putování po evropských kláštřech 19:35 CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí 20:00 Kulatý stůl – Pečovat o společný domov [L] 21:40 Mwebare kwija – Klinika v buši 22:00 V pohorách po horách – Malý Kriváň 22:10 Česká bible v průběhu staletí 22:25 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (95. díl): Stanislav Novotný 23:35 Guyanská Diana 0:05 Stretko.

Sobota 19. 9. 2015

6:05 Česká bible v průběhu staletí 6:20 Světlo ve stínu 6:55 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 7:10 VideoJournal české vědy 7:25 Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem 8:45 Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék 9:15 Sedmihlásky – Pod Javorinů 9:20 První příkázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh 9:35 Institut Bearzi v Udine 9:45 Jezuité o: Poslání učitelů 10:05 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 10:35 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 10:55 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 11:20 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2015 11:40 Salesiánský magazín 12:10 P. S. [P] 12:20 Pod lampou 14:25 Přejeme si... 14:40 Řeckokatolický magazín 15:35 Terra Santa News: 16. 9. 2015 16:00 Dům nejen ze skla (13. díl) 17:05 Vatican magazine (827. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:40 Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět 18:15 Sedmihlásky – Pod Javorinů 18:20 Mašinky (9. díl): O bludné výhybce 18:30 Buon giorno s Františkem 19:30 V souvislostech (108. díl) [P] 20:00 Barva lásky 20:30 Za závojem 21:25 V pohorách po horách – Malý Kriváň 21:35 Zrnko v perle Karibiku 21:55 Papež František na Kubě: Uvítací ceremoniál na letišti v Havaně [L] 22:35 Velké ticho v Poličanech 22:55 Noční univerzita: Charles Whitehead – Toužil uvidět Ježíše 0:05 Žamboši na Dostavníku 2012 0:35 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista.

Neděle 20. 9. 2015

6:15 Mikroregion Třemšín (1. díl) 6:25 Cvrlikání 7:35 Poslové naděje 8:05 Buon giorno s Františkem 9:10 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 10:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (116. díl): „Báječná léta s Hradišťánkem“ 11:20 Rok vína 11:45 Na koberečku 12:00 Angelus Domini 12:20 V souvislostech (108. díl) 12:45 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet OCarm. – Bohatý mladík 14:15 Muzikanti, hrajte [P] 14:55 Papež František na Kubě: Mše svatá a Anděl Páně z Revolučního náměstí v Havaně [L] 17:00 Studio František [L] 18:00 Cirkus Noeland (25. díl) (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička 18:30 Druhé příkázání [P] 18:40 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 19:00 Muzikál Judit [L] 20:30 Transport 21:05 Přejeme si... [P] 21:20 V souvislostech (108. díl) 21:40 VideoJournal české vědy 22:00 Dům nejen ze skla (13. díl) 23:00 Zrnko v perle Karibiku 23:15 Papež František na Kubě: Nešpory v katedrále v Havaně [L] 0:25 Za závojem.

Liturgická čtení

Neděle 13. 9. – 24. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 50,5-9a
Ž 116(114), 1-2.3-4.5-6.8-9
Odp.: 9 (*Budu kráčet před Hospodínem v zemi živých.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Jak 2,14-18
Ev.: Mk 8,27-35

Pondělí 14. 9. – svátek Povýšení svatého Kříže

1. čt.: Nm 21,4b-9
nebo Flp 2,6-11
Ž 78(77),1-2.34-35.36-37.38
Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Jan 3,13-17

Úterý 15. 9. – památka Panny Marie Bolestné

1. čt.: Žid 5,7-9
Ž 31(30),2-3a.3b-4.5-6.15-16.20
Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)
Ev.: Jan 19,25-27
nebo Lk 2,33-35

Středa 16. 9. – památka sv. Ludmily (Na Moravě: nezávazná památka sv. Ludmily)

1. čt.: 1 Tim 3,14-16
Ž 111(110),1-2.3-4.5-6
Odp.: 2a (*Veliká jsou Hospodinova díla.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 7,31-35

Čtvrtek 17. 9. – nezávazná památka sv. Kornélia a Cypriána nebo sv. Roberta Bellarmina

1. čt.: 1 Tim 4,12-16
Ž 111(110),7-8.9.10
Odp.: 2a (*Veliká jsou Hospodinova díla.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 7,36-50

Pátek 18. 9. – ferie

1. čt.: 1 Tim 6,2c-12
Ž 49(48),6-7.8-10.17-18.19-20
Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)
Ev.: Lk 8,1-3

Sobota 19. 9. – nezávazná památka sv. Januária nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Tim 6,13-16
Ž 100(99),2.3.4.5
Odp.: 2c (*Vstupte před Hospodina s jásotem!*)
Ev.: Lk 8,4-15

BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADCEKÉ – DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY

nabízí: 1. – 4. 10. 2015 – manželské setkání pro seniory – Marianum, Janské Lázně • **5. – 8. 10. 2015** – duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně • **13. – 15. 10. 2015** – zájezd na Šumavu do Srní (s návštěvou poutního místa Svatý Kámen), Husince (rodiště Jana Husa), Nahořan (místa natáčení pohádky Princezna ze mlejna), Zbynice (místa posledního odpočinku teologa Vladimíra Boublíka) a Prachatic (rodiště sv. Jana Nepomuka Neumanna).

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcschk.cz nebo www.simeon.cz.

Srdečně zveme na DUCHOVNÍ CVIČENÍ S P. GEORGE M BIJU VC,

vincentinem z Indie, nástupcem P. Billa a P. Anthonyho. **Místo:** Hrotovice u Třebíče, **termín:** 26. – 31. října 2015. Začátek v pondělí večer, ukončení v sobotu po poledni. Exercicie jsou ideální přípravou na Svatý rok Božího milosrdenství.

Blíže informace a přihlášky: www.cz.frbill.net, tel. 606 627 636.

Centrum naděje a pomoci – CENAP, Vodní 13, Brno nabízí:

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PPR

Nabízíme jedinečnou možnost, která může zcela změnit kvalitu Vašeho intimního života. Nejen, že zjistíte, jak se spolehlivě vyhnout početí a přitom zažívat intenzivní prožitky z milování. Tato metoda naplní Váš partnerský vztah důvěrou a vzájemným porozuměním. Na tomto kurzu porozumíte zásadám společné plodnosti, které vědecky vypracovala německá Arbeitsgruppe NFP. Metoda je známá také jako „Sensiplan“. Ve znalosti a respektování těchto pravidel je tato metoda stejně spolehlivá jako hormonální antikoncepce, která má velká zdravotní a etická rizika nejen pro ženu. Kurz je vhodný pro manžele, snoubence, zájemce o prohloubení znalostí dané problematiky a také pro lidi, kteří chtějí pomáhat v dané problematice ve farnosti a mít nezkrácené znalosti dané problematiky. Více na <http://www.cenap.cz/wks-stm-ppr.php>.

Termíny: v sobotních cyklech dvě setkání – 19. 9. a 3. 10. 2015
• **ve středních cyklech** čtyři setkání – 23. 9., 30. 9., 14. 10. a 21. 10. 2015.

O SEXUALITĚ PRO SNOUBENCE

Milí snoubenci a novomanželé, zveme Vás na kurz, který je o lásce, důvěře a vzájemném respektu. Láska a sexualita v manželství patří neodmyslitelně k sobě. Na tomto setkání Vám manželé Láznickovi předají informace nejen o lásce samotné, ale i o škodlivosti antikoncepce a o přirozeném plánování rodičovství, které je nezbytné pro odpovědné rodičovství. Více na <http://cenap.cz/wks-planovani-rodiny.php>.
Termín: čtvrtek 24. 9. 2015 od 16.30 do 18.00 hod.

Více o programech na www.cenap.cz • tel.: 543 331 470.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. ZÁŘÍ 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 9.	PO 14. 9.	ÚT 15. 9.	ST 16. 9.	ČT 17. 9.	PÁ 18. 9.	SO 19. 9.
Antífona	1136 1262	1504 1694	1512 1703	1708 1924	1197 1329	1213 1346	1666 1883
Žalm	784 883	786 884	783 881	786 884	784 883	784 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1136 1263	1504 1694	1512 1703	1515 1707	1198 1330	1213 1346	1666 1883
Antifony	1137 1264	1504 1695	1513 1704	1516 1708	1198 1330	1214 1347	1229 1364
Žalmy	1137 1264	813 914	813 914	813 914	1199 1331	1214 1347	1229 1364
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1505 1695	1513 1704	1516 1708	1201 1334	1217 1351	1668 1885
Antífona k Zach. kantiku	715 807	1505 1696	1513 1705	1517 1708	1519 1711	1218 1351	1669 1886
Prosby	1140 1268	1505 1696	1655 1872	1711 1927	1202 1334	1218 1351	1655 1886
Závěrečná modlitba	716 807	1506 1697	1514 1705	1517 1708	1520 1712	1218 1352	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	792 890	1172 1301	1187 1318	1203 1335	1219 1353	1233 1369
Antifony	1142 1269	1506 1697	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369
Žalmy	1142 1269	1157 1286	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370
Krátké čtení	1144 1271	1506 1697	1175 1305	1190 1322	1206 1338	1221 1356	1236 1372
Závěrečná modlitba	716 807	1506 1697	1175 1305	1191 1322	1206 1339	1222 1356	1236 1372
Nešpory:							
Hymnus	1132 1258	1145 1273	1507 1698	1514 1705	1517 1709	1207 1340	1223 1358
Antifony	1133 1259	1146 1274	1508 1699	1514 1705	1518 1709	1208 1341	1224 1358
Žalmy	1133 1259	1146 1274	1508 1699	1661 1878	1715 1932	1209 1341	1224 1359
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1149 1277	1510 1701	1514 1706	1518 1710	1211 1344	1226 1361
Ant. ke kant. P. M.	715 807	716 808	1510 1701	1515 1706	1518 1710	1520 1712	1227 1361
Prosby	1135 1261	1149 1277	1510 1701	1664 1881	1718 1936	1211 1345	1227 1362
Záv. modlitba	716 807	716 807	1506 1697	1514 1705	1517 1708	1520 1712	1227 1362
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

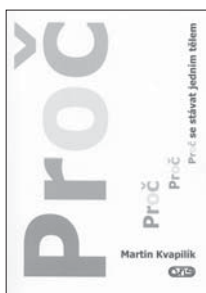
Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PROČ SE STÁVAT JEDNÍM TĚLEM

*Martin Kvapilík • Odpovědný redaktor
Michal Šabatka*

Knížka odhaluje krásu, hloubku i velkou náročnost manželství, pokud je žité opravdově a věrně. Autor se zabývá zejména tělesnými aspekty manželství. Sám v předmluvě říká: „Čím více hledám odpovědi na ty úvodní otázky a čím více let sám v manželství žiji, tím plastičtější a úžasnější obraz tohoto jedinečného vztahu muže a ženy přede mnou vyrůstá. Sexuální výchovu a vzdělávání proto nepovažuji za záležitost jen pro dospívající, ale pro každého z nás, protože naše tělo se celý život stále mění, tedy i náš sexuální život.“

*Axis - spolek pro dobrou literaturu
Brož., A6, 128 stran, 70 Kč*

si něco z atmosféry předminulého století, ale porozumí i osobnosti zakladatele salesiánské kongregace.

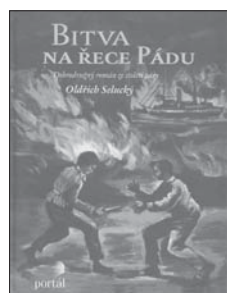
Portál, s. r. o. • Váz., 168x220 mm, 264 stran, 339 Kč

SLOUŽIL JSEM ARAFATOVÍ

*Tass Saada • Z anglického originálu s přihlédnutím k německé verzi přeložila Ora Shlomit • Předmluva k českému vydání
Mojmír Kallus*

Tass Saada měl už v sedmnácti svůj kalašnikov. Utekl z domova a stal se ostřelovačem a osobním řidičem Jásira Arafata. Vyrůstal jako palestinský uprchlík v Saúdské Arábii a tato zkušenost jej naučila nenávidět. A stejně jako mnozí další Palestinci obrátil svou nenávist – a svou zbraň – proti Izraeli. Příběh Tasse Saady mohl skončit tragicky, mohl se stát jen další z mnohých obětí nenávisti, která kvasí na Blízkém východě. Ale Tass se měl dočkat lepšího osudu. Jeho příběh vám umožní zblízka nahlédnout do světa Jásira Arafata; do života, bojů a myšlení palestinského uprchlíka; do srdce muslima, který se stal křesťanem a dočkal se za to pronásledování od vlastní rodiny; do procesu proměny od nenávisti k lásce a naději. Tento příběh není jen o tom, jak se palestinskému uprchlíkovi podařilo uspět v Americe. Je to příběh, v němž nakonec láska triumfuje nad nenávisť, smíření nad trvalým rozdělením. Tento příběh může inspirovat každého z nás, abychom dokázali překonávat rozdělení a konflikty ve svých životech.

*Institut Williama Wilberforce
Brož., A5, 256 stran, 290 Kč*

BITVA NA ŘECE PÁDU • DOBRODRUŽNÝ ROMÁN ZE STOLETÍ PÁRY

Text a ilustrace Oldřich Selucký • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Námětem románu je válka dvou chlapeckých gangů na předměstí italského Turína. Odehrává se na pozadí euforie pro technické vynálezy „věku páry“ a současně tvrdých sociálních a politických střetů Itálie poloviny 19. století. Do rušných událostí zasáhne i postava Dona Boska, působícího mezi opuštěnými chlapci. Kniha upoutá mladé čtenáře ve věku 8–13 let dobrodružným dějem, skrze který nejen oku-

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskna nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Nezaměnať to však, že udeřovateli schválení se zlotofňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zástelok povolené SF, s. p. ZSRF Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.